

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **E.S.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 10 lipca 2025 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w Lesznie
z dnia 3 kwietnia 2025 r., sygn. akt II K 58/25,
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości,
na podstawie art. 37 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Lesznie postanowieniem z dnia 3 kwietnia 2025 r., sygn. akt II K 58/25, zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie innemu sądowi równorzędnemu, z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, sprawy E.S., wskazując na jej zły stan zdrowia, potwierdzony przez biegłych: neurologa, kardiologa i specjalisty medycyny sądowej. W przekonaniu Sądu Rejonowego dolegliwości, na które cierpi oskarżona sprawiają, że nie może ona brać udziału w rozprawie przed sądem miejscowo właściwym, albowiem jego siedziba jest oddalona od miejsca zamieszkania oskarżonej o 100 km, a E.S. z powodu

przyjmowanych na stałe leków nie może podróżować. Może jednak brać udział w czynnościach procesowych przy zapewnieniu pozycji siedzącej i w ograniczonym zakresie czasowym (2 godziny).

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego w Lesznie zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja unormowana w art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątku od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy i z tego względu jej zastosowanie powinno mieć miejsce jedynie wówczas, jeżeli przemawiają za tym istotne względy, związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości. Jak wskazuje się w orzecznictwie: „odstąpienie od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy może wynikać ze stanu zdrowia oskarżanego, umożliwiającego mu efektywny udział w postępowaniu prowadzonym przed sądem właściwym miejscowo do rozpoznania sprawy i możliwości prowadzenia tego postępowania z udziałem oskarżonego przed innym sądem - zarówno wówczas gdy ustalony i potwierdzony zły stan zdrowia oskarżonego w ogóle wyklucza możliwość jego uczestnictwa w procesie przed sądem miejscowo właściwym, odległym od miejsca zamieszkania oskarżonego, jak i wtedy gdy ocena stanu zdrowia nie jest aż tak kategoryczna, ale kondycja zdrowotna oskarżonego znacznie utrudnia jego obecność na rozprawie w tym sądzie, ze względu na narażanie zdrowia i życia na poważne niebezpieczeństwo (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 kwietnia 2022 r., II KO 32/22, LEX nr 3369236; por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 sierpnia 2012 r., II KO 45/12, LEX nr 1220831*).

Taka sytuacja występuje w niniejszej sprawie wobec treści opinii sądowo-lekarskiej z dnia 8 października 2024 r. (k. 523-528) z której wynika, że „z uwagi na wydany przez lekarza prowadzącego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych i odbywania podróży z powodu stosowanych na stałe leków – wskazane jest prowadzenie czynności w miejscu zamieszkania podejrzanej (W.), bez konieczności przemieszczania się podejrzanej z miejsca zamieszkania (W.) do siedziby Prokuratury w Lesznie (...)” (k. 528v). Niewątpliwie zatem zachowaniu jej odpowiedniego stanu zdrowia, a tym samym sprawniejszemu rozpoznaniu sprawy, przy zachowaniu gwarancji procesowych oskarżonej związanych z prawem do

osobistej obrony, będzie sprzyjać rozpoznanie sprawy przez sąd rejonowy, na obszarze siedziby którego mieszka E.S. Tym Sądem jest Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu.

Mając na uwadze powyższe rozważania orzeczono jak w postanowieniu.

[WB]

[r.g.]